

Kayıp Parşömenin Sırrı

Çin, yaklaşık 1750.

Burada sayfalar gerçekten yürüyor!

Tutun onları! Daha üzerlerine hiçbir şey basmadık!

Ben artık duvarım. Lütfen üstüme yazmayın.

Ben Mei. Teşekkür ederim! Ama asıl aradığımız bu değil.

Başka ne kayboldu?

Eski resimli rulo! Az önce bu masadaydı.

Demek bu kez boş kutunun peşindeyiz.

O rulodan çocuklar için resimli sayfalar hazırlıyoruz. Son çizimleri karşılaştıracaktım.

Öğretmen akşam bunları komşu köye götürecekt.

Ruloyu hasırda açıp örttüm. Dış kapı kapalıydı.

Rüzgâr pencereden girince anneme seslenmeye gittim.

Eşyaları koruyup üç demet yaptık. Baskı odası, depo, bir de dışarıdaki araba.

Ruloyu gördünüz mü?

Hayır. Görseydim kutusuna koyardım.

Mavi ip! Ruloyu rüzgâr götürmüş olabilir!

Bağında da mavi ip vardı. Bakalım!

Bir de bu var. Hiçbir şeyi yerinden oynatmayalım.

MIYAV.

Rulonun ahşap ucu şu aralıktan geçer mi?

Geçmez. Çok geniş!

Ben de geçmiyorum. Şimdilik ikimiz de içeride kalmışız.

Şu iplik örtüyle aynı. Rulo örtünün altında kalmış olabilir.

Hasırın köşesinde üç mavi onarım dikişi vardı!

Önce o hasırı bulalım.

Baskı odasındaki demet boş kâğıttı. Şimdi depoya bakalım.

Rüzgârı değil. Hasırı takip ediyoruz!

Burası katlanmış bir orman gibi!

Bizim ağaçta üç mavi dikiş olacak.

Burada ne yazıyor?

Yeni hasırlar. Bizimki eski ve onarılmıştı.

Bu kadar ruloyu görünce benim de kıvrılasım geldi.

HOP!

İki kırmızı. Bu değil.

Peki şu düşen etiket?

Avluya gidecek! Bu etiket başka demetten düşmüş.

Onları araba taşıyor. Daha uzaklaşmadan bakalım!

Bir dakika! Hasırlara bakabilir miyiz?

Aradığımız şey yürümeyi öğrenmiş olabilir!

Elbette. Araba burada kalsın.

Ben tutuyorum.

Üç mavi! İşte bu!

Ve ucunda krem örtü var!

PIRR! TUP! TUP!

Hasırlar açıldı! Önlerinden çekilin!

Mavi dikişli olan sağa gidiyor!

Tamam! Ormanın bir ağacı kaçıyor!

Bezi yere serelim. Üstünde yavaşlar!

TURRURR!

Bu taraf bende!

Kapıyı açık bırakmışım!

SSSSS! PUF!

Tamam, durdu!

Mavi dikişler burada!

Benimki de durdu. Biraz fazla açıldı ama.

Hiç değilse artık yuvarlanmıyor!

Doğru hasır bu! Ama rulo görünmüyor.

Yavaşça açalım. Eski kâğıdı
çekiştirmeyelim.

Bu şekil... Rulonun sapındaki
yaprak!

Demek içinde kalmış!

HİŞİR...

BULDUK!

Küçük bir rulo için çok dolaştık!

Ben örtülü hasır sararken rulo da içinde kalmış.

Sonra da hasırlarla arabaya gitmiş!

Örtü onu korumuş. Kâğıt sağlam.

Kutunun etiketini de bağlayalım.

Evet. Bu rulo tek başına gezmeyi fazla
seviyor.

Burada hangi tohumu nasıl ekeceğimiz anlatılıyor.

Demek aradığımız şey bir hazine haritası değilmiş.

Bu küçük şeyden bu kadar büyük bitki mi çıkıyor?

Doğru bakarsan, evet.

Ben de küçükken daha küçüktüm.

Çizimler doğru. Şimdi son sayfaları basabiliriz.

Biz de kuruyanları sıralayalım!

Sen de hazır olanları bu sepete koyabilirsin.

Bu kaçmaya çalışmaz, değil mi?

Kâğıt düz dursun. Şimdi bastırıyoruz.

ŞIP... PAT!

Aynı resim bir kez daha çıktı!

Hem de yeniden çizmeden.

Son sayfa!

HIŞIR! TAP! TAK!

Sepet küçük ama işi büyük çıktı!

Tam vaktinde. Çocuklar bu resimleri çok merak ediyor.

Biz de bugün bir resmin peşinde epey koştuk!

İpuçlarını bir araya getirdiniz. Çok yardımcı oldunuz.

Siz de bizi dinlediniz. Birlikte bulduk.

Ben de bir hasırı ikinci denemede durdurdum.

Yine gelin!

Gelelim. Ama rüzgârın tatil gününde!

Eve dönüyoruz!

Oh! Burada hiçbir şey uçmuyor.

Mavi dikiş, yaprak izi, son kıvrım...
Hepsi birer ipucuydu.

Yarın daha sessiz bir sayfa seçelim.

Sessiz sayfa tamam. Sessiz ayı biraz zor.

Bu sefer rüzgâr içeriden çıktı.

HAPŞUU!

SON – Yeni bir keşifte görüşmek üzere!

SON